

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quod Eusebius & Theognis Arijfautores, exhibito libello quòd Nicæno
concilio assentirentur, suas vterque sedes recuperarunt. Capvt XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

tate est, cum solo puro animo, cuius acies in virtutem & pietatem intenditur, delectari soleat. Ac propterea eos, qui ita crederent, iure laudandos esse. Pollicetur præterea, si huic religioni prouidere velit, deum ei propitium fore: proque argumento vitur rebus, quæ tum Valeriano, tum sibi ipsi obtigissent. Se nanque propter fidem in Christum diuina ope roboratum, vniuersum imperium Romanum, exorsum ab Oceano ad solis occasum vergente, in suam potestatem redegisse: multa bella contra externos prosperè gessisse, tyrannos profligasse, atque ad eam rem neque victimas, neque diuinationes requisuisse, sed ad victoriã consequendam signum crucis, quod suas copias antecederat, & vota sanguinis ac sordium expertia, satis sibi attulisse subsidij. Valerianum autem tantisper imperium feliciter administrasse, dum ecclesias nullis afficiebat incommodis. Verum simul vt constituerat Christianos persequi, ira diuina exagitatum esse, & à Persis subiugatum: Captiuum denique ab eisdem abductum, miserandum in modum interijisse. Hæc scripsit ad Saporẽ Cõstãtinus, quò eius animũ beneuolũ erga religionem Christianam redderet. Nã summa ei curã fuit, vt saluti Christianorum vbique, seu Romani illi, seu exteri fuerint, sedulo prouideret.

Quod Eusebius & Theognis Arijs fautores, exhibitò libello quòd Nicano concilio assentirentur, suas vterque sedes recuperarunt.

CAPVT XV.

HAud ita diu post conciliũ Nicenũ, Arius, qui eiectus fuerat in exiliũ, reuocatus est: Sed tamẽ Alexandriam ingredi adhuc prohibitus. At post, vt suo dicitur loco, reditus in Aegyptũ ei quorũdã labore ac studio patefactus. Nec multũ iã tẽporis intercesserat, cũ Eusebius episcopus Nicomediæ, Amphione, qui in eius locum successus fuerat, eiecto, & Theognis Nicææ episcopus, cuius sedem Chrestus obtinuerat, suas ecclesias recuperarunt. Nã reuocati sũt, oblato episcopis pœnitentię libello, qui se habet adhuc modũ. Tametsi cũ antea à vestra sanctitate essemus cõdemnati, nostrum fuisset ea, quæ fuerant à vobis iudicata,

E v tacitè

SOZOMENI HISTOR.

tacitè & cum silentio tulisse, tamen quoniam absurdum erat, ut quæ essent nobis à calumniatoribus obiectata, iacere in silentio pateremur, id circo vobis significauimus, nos fidei decisioni cōsensisse atq; vi & notione verbi *ὁμοῶς* diligèter ponderata, paci nos totos addixisse, & nullū errorē secutos esse, sed tū quò ecclesiarū securitati pro uidè cōsuleretur, ea, quæ in nostrā cogitationē venerant, vobis suggessisse, tū quò illos, qui nostro cōsilio & sententiā acquiescere deberent, certa persuasione confirmaremus, fidei illi subscripsisse. Anathemati autem Ario à concilio denunciato, non ob eam causam non subscripsisse, quòd fidem illam incusaremus, sed quòd diffideremus, eum eius generis hominem fuisse, qui erat accusatus præsertim cum ex illis, quæ priuatim ad nos ab eo tum per epistolas relata erant, tum per eius conciones coràm habitas declarata, pro certo essemus persuasi, ipsum longè alium esse. Quòd si sanctum concilium nostris verbis voluerit fidem adhibere, illa, quæ vestro iudicio decreta sunt, non contradicendo impugnare, sed consentientibus animis confirmare decreuimus, & hoc libello consensum illum roboramus: non huc inducti, quòd exilium grauiter & iniquo animo ferimus, sed quòd libenter cupimus erroris vitare suspicionem. Nam si nos in vestrum conspectum venire permitatis, cōperietis nos vestris decretis omnino suffragaturos. Et quoniam vestræ reuerentiæ visum est, illum, qui istarum rerum reus agitur, humanitus excipere, ad vos accersere, est planè à ratione alienū, ut qui crimine tenetur implicatus, accersatur, illisq; quæ ei obiiciuntur, respondeat, nos autè reticendo nosmetipsos culpæ cōvincere videamur. Ne grauemini igitur, sicut vestrā decet reuerentiā quæ tam propensa semper ad misericordiā esse solet, sanctissimū nostrum imperatorē de nobis in memoriā redigere, nostra postulata illi exponere, & maturè ea, quæ sunt prudētiae vestræ cōsentanea, de nobis statuere. Hoc igitur cōstat Eusebiū & Theognidē tū resipuisse, tum suas ipsorū ecclesias recuperasse.

Quòd Alexandro Alexandriae episcopo extremum diem oppetente Athanasius impulsu illius episcopatū eius assumit, et narratio de eodē ab ineunte eius aetate, et quòd Antonio magno charus fuerit. CAP. XVI.

Eodem